

ANDREA PASS

IMAGO (RO)

Metamorfozele adolescenței
povestite în douăzeci de tablouri

Traducere de **George Volceanov**

SCENA 2: Cutia de hârtie cu un dinte de lapte

Luiza ține în palmă o rădașcă, se apropie de Samu în pași sălțați, de dans, îi arată gândacul.

LUIZA: E mort!

CLARISA: Aruncă-l odată! Să nu iei vreo boală!

LUIZA: De la o rădașcă?

CLARISA: De la orice poți să iei.

LUIZA: Nu-i nimic. Oricum, n-o să mor.

SAM (*către Clarisa*): Ce cauți în șifonierul meu?

CLARISA: Un tricou.

SAM: La mine?

CLARISA: Îhî. În care să pot face curățenie.

SAM: Poftiiiim?

CLARISA: Ai putea să mai deschizi și tu fereastra din când în când. Pute aici ca la balamuc.

LUIZA (*arătându-i gândacul lui Sam*): Vezi ce frumos e? Și e cât un hârciog. E mai degrabă animal, nu? Doar că-i mort. Dar nu-i așa că n-o să putrezească?

SAM: N-aș prea crede asta.

LUIZA: În cazul ăsta, pot să-l pun în vitrină?

SAM: Unde l-ai găsit?

LUIZA: La McDonald's, printre furculițele de unică folosință.

CLARISA: Rădașca nu trăiește la oraș.

LUIZA: Vrei să spui că mint?

SAM (*privind gândacul*): Oare de ce-o fi murit?

LUIZA: Eu zic că din cauza căldurii. I s-au deshidratat organele.

SAM: Dar pare perfect sănătos. Are crusta solidă.

LUIZA: Și strălucitoare. (*Uitându-se la gândac*) E de-o frumusețe răpitoare! Gândacul are coarne! Noi de ce nu suntem la fel de frumoși ca el? Vreau să fiu și eu rădașcă!

Intră Boti, colegul de clasă al lui Sam, Luiza ascunde grăbită gândacul.

BOTI: Ce are, e tripat / hait / prăjit?

SAM (*nu pricepe cum a ajuns aici*): Dar tu?

BOTI: Eu nu sunt.

CLARISA: Ar fi bine să nu mai afumați în draci camera asta.

BOTI: Eu m-am lăsat. Uniforma asta de Hardcore stoner e așa, la vrăjeală (*arată cu degetul desenul psihedelic imprimat pe tricoul lui polo*). Întru cinstirea trecutului. A vremurilor când călăream țigările mai mult decât țeacul. Altminteri, îți vine trăsnet părul ăsta roz, Clarisa.

CLARISA: Lui mă-ta să-i spui Clarisa.

BOTI (*către Sam*): De ce? N-o cheamă așa?

SAM: Ba da.

BOTI: Și-atunci? Sau nu are părul roz?

SAM: Ba da.

CLARISA: Mai scutește-mă cu discuția despre părul meu.

BOTI: Dar de ce? Mie-mi pică la fix! Mă stârnește ca o porție de mescalină.

CLARISA: Vărzuitule... (*Iese luând un tricou de-al lui Sam.*)

BOTI (*strigă după ea*): Renunță la abordarea materialistă, Clarissa!

CLARISA (*de afară*): Lui mă-ta să-i spui Clarisa.

BOTI (*lui Sam*): Aș vrea să clarific faptul că soră-ta mi-a căzut cu tronc. Doar din respect pentru tine nu mă dau la ea.

SAM: Ești un copil cumsecade.

BOTI: În rest, la tine-n cameră poa' să intre care când vrea?

SAM: Mă simt de parcă aș fi legat cobză într-un tunel. Sub mine huruie metrul, deasupra mea tramvaiele, iar între timp, din toate părțile năvălește mulțimea și se îmbulzește în mine.

BOTI: Asta aduce cu nebunia provocată de macheală! De ce nu mi-ai spus că nu vii la școală?

SAM: Ho, nu mai răcni așa!

BOTI (*coborând glasul*): Ai luat hotărârea spontană de-a ocoli Casa Datoriei? S-au intenționat m-ai lăsat în rahat în banca pe jumătate goală?

SAM: În ultima vreme dorm prea mult și prea profund pe timp de zi. Mi se pare că, în timpul somnului, îmi crește greutatea...

BOTI: De-asta n-ai venit la școală?

SAM: Azi, când am vrut să mă dau jos din pat, pur și simplu, m-am năruit.

BOTI: Motivul-i foarte simplu. Suntem suprasolicitați. Iar între timp, ne mai și râde în nas nimicul! Tu ce crezi, se-ntâmplă ceva?

SAM: În principiu, se-ntâmplă chiar acum.

BOTI: Ce anume?

SAM: Păi, îți crește părul, îți cresc unghiile...

BOTI: Și cadavrelor le cresc. Așa se zice.

Se aude muzica.

BOTI: Cum mai stai cu albumul?

SAM: I-am găsit un titlu.

BOTI: E și asta o chestie. Și cum sună?

SAM: *Balotul de paie.*

BOTI: I-am putea trage o copertă beton.

SAM: Sau *Cutia de carton cu dinți de lapte.*